

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน สติปัญญาของลูกกลับมาสะอาดด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและลูกได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นหนึ่งในสันโดษและถามตนเองว่าลูกได้พัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งได้มากเพียงใด

คำถาม: อะไรคือข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจเป็นอย่างมากที่ลูกๆ ไม่ควรจะมี?

คำตอบ: ข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจเป็นอย่างมากคือการพูดในลักษณะที่หยาบคายหรือหยาบกระด้างกับใครบางคน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นวิญญานปีศาจร้ายด้วยเช่นกัน เมื่อวิญญานปีศาจร้ายนี้เข้ามาในใครบางคนมันก็ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก และดังนั้นลูกต้องก้าวออกไปจากสิ่งนั้น มากเท่าที่เป็นไปได้ จงฝึกฝนว่าเวลานี้ฉันต้องกลับบ้านและไปสู่อาณาจักรใหม่ ขณะที่มองดูทุกสิ่งในโลกนี้ลูกไม่ควรจะเห็นสิ่งใดเลย

โอม ชานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกต้องละร่างของลูกแล้วกลับบ้าน ลูกต้องลิ้มโลกนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการฝึกฝนเช่นกัน เมื่อมีภาวะแทรกซ้อนทางร่างกายลูกต้องพยายามและลิ้มร่างของลูกและลิ้มโลกด้วยเช่นกัน ควรจะมีการฝึกฝนของการลิ้มในตอนเช้า “เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน” แค่นั้นเอง ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วลูกต้องละทิ้งทั้งโลกและกลับบ้าน ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้มากมาย ลูกต้องพยายามและอยู่ในความใสใจนั้น ไม่ว่าจะมีความยากลำบากทางร่างกายมากมายเพียงใด ก็มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วถึงวิธีที่จะฝึกฝนสิ่งนี้ มันเป็นราวกับว่าลูกไม่ได้คงอยู่ นี่เป็นการฝึกฝนที่ดีเช่นกัน ขณะนี้ใช้เวลาเหลือน้อยมาก เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกมีการช่วยเหลือของพ่อและการช่วยเหลือของผู้นี้ ลูกได้รับการช่วยเหลืออย่างแน่นอนแต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเองด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่ลูกมองเห็นได้นั้นก็จะไม่คงอยู่ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านแล้วลูกต้องไปยังอาณาจักรของลูก ในเวลาสุดท้ายจะมีเพียงสองสิ่งเหล่านี้ที่เหลืออยู่: ลูกต้องไปและมา ได้เห็นแล้วว่าด้วยการนั่งในการจดจำระลึกถึงความเจ็บป่วยทางร่างกายที่เคยรบกวนลูกจะกลับมาน้อยลงโดยอัตโนมัติและมีเพียงแต่ความสุขที่หลงเหลืออยู่ ไม่มีอาหารบำรุงร่างกายใดที่เป็นเหมือนกับความสุข ดังนั้นจึงต้องมีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องไปยังบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกต้องลิ้มโลกเก่านี้ สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง เวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อมาทุกๆ จจร พ่อพูดในสิ่งเดียวกันว่าพ่อจะพบลูกอีกครั้งหลังจากจจรอื่นๆ พ่อพูดว่าลูกๆ ไม่ว่าจะลูกจะได้ยินอะไรก็ตามในเวลานี้ลูกจะได้ยินสิ่งเดียวกันหลังจากหนึ่งจจร ลูกๆ รู้ว่าพ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ จจรและชี้หนทางแก่ลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องทำตามหนทางนั้น พ่อมาและชี้หนทางแก่ลูกและพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ท่านไม่เพียงแต่ชี้หนทางแก่ลูกเท่านั้นแต่ท่านพาลูกกลับไปกับท่านด้วย ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่าสุขภาพเหล่านี้จะไม่มีประโยชน์ใดในเวลาสุดท้าย พ่อได้ให้คำแนะนำของตัวพ่อเองแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่ามรดกของพ่อคืออำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่เคยไปวัดเมื่อวานนี้และร้องเพลงสรรเสริญลูกๆ เหล่านี้(ลักษมีและนารายณ์) อย่างไรก็ตามบายาก็จะเรียกว่าพวกเขาว่า“ลูกๆ ลูกๆ”ต่อไป ผู้คนเหล่านี้เคยร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาว่าสูงส่งมาก และพวกเขาเวลานี้กำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งเพื่อจะกลับมาสูงส่ง สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่สำหรับชีพบายา เป็นสิ่งใหม่สำหรับลูกๆ นี่คือนักๆ ที่อยู่ในสนามรบ คือลูกผู้ที่ถูกรบกวนด้วยความคิดที่เป็นลบและความคิดที่ไร้ประโยชน์ อากาโรนี่ก็เป็นบัญญัติกรรมของผู้ที่เขาคัดค้านทุกขัทรมาณเช่นกัน บายาอยู่ในสภาพที่มีความสุข ผู้นี้ต้องกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม พ่ออยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมเสมอ เป็นฉันและลูกๆ ที่ประสบกับพายุของมายา ฯลฯ และความทุกข์ทรมานของกรรม ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูก พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นกับพาหนะนี้ลูกก็มีความรู้สึกว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้นกับดาต้า ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นกับบายา สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับผู้นี้ ไม่มีศรัทธาที่มุ่งมายใดในหนทางของความรู้ พ่ออธิบายว่าพ่อเข้ามาในร่างใด พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ดาต้าก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเขาเช่นกันก็เป็นลูกเหมือนกับลูกคนอื่นๆ ดาต้าก็เป็นผู้เพียรพยายามด้วยเช่นกัน เขาไม่ได้สมบูรณ์พร้อม ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดของประชาบิดาบราห์มากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้มาซึ่งสถานภาพของวิษณุ ไม่ว่าจะลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์หรือวิษณุก็เป็นสิ่งเดียวกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกไม่เข้าใจเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชางก้าและตัวลูกเอง เวลานี้เมื่อลูกเห็นพ่อและบราห์มา วิษณุและชางก้าสิ่งนี้ก็เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าบราห์มานี้กำลังทำทาปาเซียเขาอยู่ในเครื่องแต่งกายสีขาวเดียวกัน ที่นี้ที่ลูกมีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกมีนิมิตล่วงหน้าว่า บายานี้จะกลายเป็นเทวดา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกและกลายเป็นเทวดานางฟ้าตามลำดับกันไป ลูก

เข้าใจว่าเมื่อลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าสงครามจะเริ่มขึ้น มีคำกล่าวว่า “ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” นี่เป็นสภาพที่สูงมาก ลูกๆ ต้องซึมซับความรู้ ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้วนไปรอบๆ จรร ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ นี่คือการรู้ใหม่และพ่อสอนการจรรจาระลึกถึงให้แก่ลูกเพื่อที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับมรดกจากพ่อ ลูกกลายเป็นลูกของพ่อทุกๆ จรร ลูกได้วนไปรอบๆ จรรของ 84 ชาติเกิด อธิบายแก่ใครก็ตามว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ เวลานี้จรรจำพ่อนั้น และแล้วก็จะเข้าไปในสติปัญญาของผู้ที่เห็นว่าเวลานี้เขาต้องกลายเป็นเจ้าชายที่สูงส่งและเขาต้องทำความเพียรพยายามมากด้วยเช่นกัน ลูกต้องละทิ้งกิเลสทั้งหมด ฯลฯ พ่ออธิบายว่าอย่าได้แม้แต่พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชายแต่ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายและจรรจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีใครความยากลำบากอะไรเลย ในเวลาสุดท้ายไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งใด ลูกเพียงแค่ต้องจรรจำพ่อ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลูกต้องกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดเหมือนพวกเขา รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ลูกต้องแม่นยำอย่างมาก จากการเพียงแค่อุ้มลูกก็อึดอัดกับการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ อยู่ในสันโดษและคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้: ฉันต้องจรรจำบาปและกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา ฉันต้องสร้างสมคุณธรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่เล็กน้อยมาก ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกๆ บางคนก็อยู่ในสำนักที่เป็นร่างอย่างมาก พ่อพูดว่า “ขอให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ!” ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ หากลูกจรรจำพ่อขณะที่จะลูกขจัดออกไป ลูกๆ รู้ว่าเวลานั้นบาปได้มาแล้ว ท่านก่อตั้งโลกใหม่ผ่านบราห์มา ลูกๆ รู้ว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น เรื่องง่ายๆ เช่นนั้นก็หลุดลอยไปจากลูก มีเพียงอัลฟาเดียวและลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น ด้วยการจรรจาระลึกถึงพ่อลูกก็จะจรรจำโลกใหม่ ผู้เป็นแม่ที่หลังค่อมและไร้เดียงสาสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีมากด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแค่ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจรรจำพ่อ พ่อได้แสดงหนทางให้แก่ลูกแล้ว พ่อพูดว่า จมมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้วและเวลานี้ลูกจะกลับบ้านแล้วก็จะไปและเล่นบทบาทของลูกในสวรรค์ ไม่ควรจะมีคำถามเกิดขึ้นว่า ฉันควรจะทำบาปที่ไหน? ฉันสามารถจรรจำท่านได้อย่างไร? สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องจรรจำพ่อ ไม่ว่าพ่อจะไปที่ไหนลูกก็ยังคงเป็นลูกของพ่อ ลูกต้องจรรจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกนั่งอยู่ที่นั่นลูกก็มีประสบการณ์ของความปิติสุขเพราะลูกได้พบพ่อ เป็นการส่วนตัวแบบเผชิญหน้า ผู้คนก็สับสนเกี่ยวกับว่าจะมีการเกิดของชีพบาปได้อย่างไร พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมจึงเรียกว่ากลางคืนของชีวา สำหรับภรรยาพวกเขาเข้าใจว่าการเกิดของเขาเกิดขึ้นในเวลากลางคืน แต่ไม่ใช่เรื่องของกลางคืนที่มีขีดจำกัดนี้ กลางคืนของครั้งหนึ่งของวงจรรได้มาถึงจุดสิ้นสุดและดังนั้นพ่อจึงต้องมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ลูกๆ เองก็เข้าใจเช่นกันว่าสิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่เช่นนั้นบาปจะถูกสะสมเป็นร้อยเท่า ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามพ่อไม่สามารถได้รับสถานภาพที่สูง หากลูกทำให้พ่อถูกประณามสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างยิ่ง การพูดอย่างหยาบคายไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง ลูกควรเข้าใจว่านั่นเป็นลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกต้องอธิบายด้วยความรักว่า นั่นไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง ลูกๆ รู้ว่ายุคเหล็กกำลังจะมาถึงจุดจบ นี่คือการบรรจบพบกัน ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขากำลังนอนหลับอยู่ในการหลับใหลของกุ่มกัณฑ์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขายังคงมี 40,000 ปีและพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปเรื่อยๆ และมีประสบการณ์ของความสุข พวกเขาไม่เข้าใจว่าแต่ละวันพวกเขากำลังจะกลับมาไม่ประมานมากขึ้นเรื่อยๆ ลูกๆ มีนิมิตของการทำลายล้าง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีนิมิตของบราห์มาและภรรยาด้วยเช่นกัน ด้วยการไปหาบราห์มาลูกจะกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์เหมือนผู้หนึ่ง เหตุนี้เองที่คนทั่วไปมีนิมิตของทั้งบราห์มาและศรีภรรยา บางคนมีนิมิตของวิษณุแต่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้มากนักจากนิมิตนั้น ด้วยการได้นิมิตของนารายณ์พวกเขาสามารถเข้าใจบางสิ่ง เรามาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาบทเรียนของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ได้มีการสอนบทเรียนแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถมีการจรรจาระลึกถึง เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาแล้วเรียน สำนักที่เป็นร่างกายจะถูกขจัดออกไป เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ชั้นสการที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกที่สดแสนหวานได้มาและพบพ่อหลังจาก 5,000 ปี ลูกเป็นคนเดียวกัน ลูกมีรูปลักษณะเดียวกัน ลูกคือลูกคนเดียวกันของเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ลูกยังพูดด้วยเช่นกันว่าบาปท่านคือผู้เดียวกันที่มาและพบกับเราหลังจาก 5,000 ปี และเวลานี้ท่านกำลังเปลี่ยนเรามาจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เราเคยเป็นเทพและแล้วก็กลายเป็นปีศาจ ลูกเคยร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพและพูดถึงข้อบกพร่องของลูกเอง เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นเทพอีกครั้งเพราะลูกต้องไปสู่โลกของเทพ ดังนั้นเวลานี้จงเพียรพยายามเป็นอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ครูก็จะบอกทุกคนให้ศึกษาแล้วเรียนและพูดว่า หากลูกสอบผ่านด้วยคะแนนที่ดีชื่อของนั้นก็ได้รับการยกย่องแล้วชื่อของเธอก็จะได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน ลูกๆ มากมายก็พูดว่า บาบามาเมื่อฉันมาหาท่านก็ไม่มีสิ่งใดปรากฏออกมาจากภายใน ฉันลืมทุกสิ่ง ทันทีที่ลูกมาหาบาปาลูกก็กลับมานิ่งเงียบ ราวกับว่าโลกนี้ได้จบสิ้นลงไปแล้วจากนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ นั่นจะเป็นโลกใหม่ที่สวยงามมาก บางคนได้รับการพักผ่อนในดินแดนแห่งความสงบ บางคนก็ไม่ได้รับการพักผ่อนใดๆ เลย พวกเขามีบทบาทรอบด้าน อย่างไรก็ตาม

พวกเขาก็กลับมาหลุดพ้นจากดโมประธานและจากการสัมผัสกับความทุกข์ แล้วพวกเขาก็ได้รับความสงบและความสุขที่นั่น ดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดี อย่าได้คิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในชะตากรรมของลูก ไม่เลย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม สามารถเข้าใจได้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเองด้วยการทำตามศรัทธา บาบาสผู้ที่ให้ศรัทธาแก่เราไม่เคยกลายเป็นราชาฯ เรากลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการทำตามศรัทธาของท่าน นี่คือนี่สิ่งใหม่ ไม่มีใครเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนหรือแม้แต่จะเห็นสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของดินแดนสุชาวดีด้วยการทำตามศรัทธา เราได้เคยก่อตั้งอาณาจักรมานับครั้งไม่ถ้วน เราประกาศสิทธิ์ในสิ่งนั้นแล้วเราก็กู้ภัยเสียสิ่งนั้น วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ เมื่อบาทหลวงคริสเตียนออกไปเดินพวกเขาก็ไม่แม้แต่จะมองดูคนอื่น พวกเขาเพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์ พวกเขาเดินไปรอบๆในความเงียบสงบ พวกเขามีความเข้าใจนั้น พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงพระคริสต์อย่างมาก พวกเขาเคยมีนิมิตของพระคริสต์อย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าพระทั้งหมดเป็นเช่นนั้น มีก้ามมือเดียวจากหลายๆล้าน มันเป็นเช่นเดียวกันกับลูก เพียงก้ามมือเดียวจากหลายๆล้านที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้น เพียงแค่ทดลองสิ่งนี้แล้วมองดูอย่าได้มองดูใครอื่น ด้วยการจดจำพ่อและเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองลูกจะมีความสุขเป็นอย่างมาก เหล่าเทพกล่าวได้ว่าสูงส่ง และมนุษย์กล่าวว่าต่ำต้อย ในเวลานี้ไม่มีใครเป็นเทพ มีคำกล่าวถึงบาร์ตว่า เป็นกลางวันครึ่งวงจรและกลางคืนครึ่งวงจร พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะมาในเวลาของตนเองเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ทุกคนมาที่นี่และรับมันตรานี้กลับไปกับพวกเขา นั่นคือ ลูกต้องจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำพ่อจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในศาสนาของพวกเขา ลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามและเปิดพิพิธภัณฑหรือวิทยาลัยทางจิต เพียงแค่เขียนว่า มาและทำความเข้าใจว่าท่านจะสามารถได้รับอาณาจักรของโลกหรือสวรรค์ในหนึ่งวินาทีได้อย่างไร จดจำพ่อและลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองของดินแดนสุชาวดี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมาให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฝึกฝนที่จะมองไม่เห็นสิ่งใดเลยในขณะที่มองดูทุกสิ่ง นิ่งในสันโดษและตรวจสอบตนเองว่า ฉันได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากแค่ไหน?
2. อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่เป็นเหตุของการประณามพ่อ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ฉันต้องกลับบ้านแล้วไปสู่อาณาจักร

พร: ขอให้ลูกได้รับผลที่มีพลังด้วยการเพิ่มความปรารถนาดีของทุกคนเข้าไปในงานรับใช้และกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ
ไม่ว่างานรับใช้อะไรก็ตามที่ลูกทำ ให้สิ่งนั้นเต็มไปด้วยความรู้สึกของความร่วมมือของทุกดวงวิญญาณ ด้วยความรู้สึกของความสุขและความปรารถนาดี และทุกงานจะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย เช่นเดียวกันกับในสมัยก่อน เมื่อมีใครบางคนไปทำงานพิเศษบางอย่าง เขาจะไปพร้อมๆได้รับพรของทุกคนในครอบครัว ดังนั้นมีความจำเป็นจะต้องเพิ่มเติมสิ่งนี้ในงานรับใช้ในัจจุบัน ก่อนที่จะเริ่มต้นงานใด รับความปรารถนาดีและรู้สึกที่บริสุทธิ์ของทุกคน เติมเต็มตนเองด้วยพลังของความพอใจของทุกคนและแล้วเมื่อนั้นผลที่มีพลังจะปรากฏออกมา

คติพจน์: เช่นที่พ่อพูด “ขอรับ เจ้านาย” “Yes, My lord” ในทำนองเดียวกัน เมื่อลูกพูดว่า “ขอรับ เจ้านาย ขอรับ เจ้านาย” “Yes, my Lord! Yes, my Lord!” และลูกจะสะสมบุญ

*** โอม ชานดี ***